

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1 i Kommissionens beslutning af 19. maj 2004 i statsstøttesag nr. C 2/2003 (ex NN 22/2002) om Danmarks foranstaltninger til fordel for TV2/Danmark annulleres, for så vidt angår den del af beslutningen, der erklærer støtten for forenelig med Fællesmarkedet i henhold artikel 86, stk. 2, EF.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede beslutning har Kommissionen godkendt den støtte, der i årene fra 1995 til 2002 er ydet til TV2/DANMARK i form af licensmidler og visse andre foranstaltninger som forenelig med Fællesmarkedet med undtagelse af et beløb på 628,2 mio. DKK, som ifølge Kommission udgør ulovlig statsstøtte, og som Kongeriget Danmark tilpligtes at tilbagesøge fra TV 2/DANMARK A/S. Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af den del af beslutningen, hvormed Kommissionen erklærer en del af støtten for forenelig med Fællesmarkedet.

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen har foretaget en fejlvurdering i forbindelse med efterprøvelsen af, om TV 2/DANMARK A/S' public service-forpligtelser er defineret tilstrækkeligt præcist, idet den har anerkendt, at hele TV 2/DANMARK A/S' programflade udgør public service-aktiviteter. Netop dette forhold vanskeliggør efterprøvelsen af, om den danske stat har overholdt og fremtidig overholder Fællesskabets konkurrenceregler, navnlig EF-traktatens artikel 87, stk. 1, sammenholdt med artikel 86, stk. 2.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionens metode for vurdering af, om konstateret støtte i artikel 87, stk. 1, EF's forstand i medfør af artikel 86, stk. 2, EF er forenelig med Fællesmarkedet, er fejlbehæftet, da metoden ikke tager højde for tilstedeværelsen af indirekte (horisontal) statsstøtte (krydssubsidiering) i strid med artikel 87, stk. 1, EF,

- idet konkurrencebegrænsende adfærd fra TV 2/DANMARK A/S på markedet for udbud af tv-reklamer ikke kan være nødvendig for opfyldelsen af TV 2/DANMARK A/S' public service-aktiviteter i medfør af artikel 86, stk. 2, EF, hvorfor artikel 87, stk. 1, EF gælder uindskrænket i forhold til TV 2/DANMARK A/S' adfærd på kommercielle markeder;
- idet Kommissionen alene vurderede, om en eventuel overkompensation fra staten (den direkte vertikale og forbudte statsstøtte) har været anvendt til at støtte de kommercielle aktiviteter, og ikke om kompensationen fra staten (den direkte vertikale og godkendte statsstøtte) har været anvendt til at opnå en økonomisk fordel inden for de kommercielle aktiviteter, som fordrejer konkurrencen;
- idet den af Kommissionen anvendte »stand alone« test ikke er anvendelig i denne sag, eftersom den er baseret på en

sammenligning af TV 2/DANMARK A/S' konkurrenters omkostninger (i stedet for TV 2/DANMARK A/S' egne omkostninger) med TV 2/DANMARK A/S' indtægter på de kommercielle aktiviteter og derved ignorerer eventuelle forskelle i effektivitetsniveau med den følge, at testen ikke fuldt ud afslører, hvorvidt TV 2/DANMARK A/S' kommercielle aktiviteter gennem krydssubsidiering har opnået en økonomisk fordel, som fordrejer konkurrencen;

- idet den af Kommissionen anvendte pris-test heller ikke er anvendelig i denne sag.

Sag anlagt den 13. august 2004 af TV Danmark A/S og Kanal 5 Denmark Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-336/04)

(2004/C 262/95)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. august 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af TV Danmark A/S, København, Danmark, og Kanal 5 Denmark Ltd, Hounslow, Det Forenede Kongerige, ved lawyers D. Vandermeersch, K. Karl og H. Peytz, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1 i Kommissionens beslutning C 2/03 af 19. maj 2004 om statsfinansiering af det offentlige danske tv-selskab TV2/Danmark med licensmidler og andre foranstaltninger annulleres, for så vidt som Kommissionen har fundet, at støtte ydet til TV2/Danmark i perioden fra 1995-2002 i form af licensmidler og andre foranstaltninger, som er nærmere beskrevet i beslutningen, er forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 86, stk. 2, EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den anfægtede beslutning har Kommissionen fundet, at det offentlige danske tv-selskab TV2/Danmark har modtaget statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF i perioden fra 1995-2002. Kommissionen fastslog, at støtten var forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 86, stk. 2, EF, bortset fra en overkompensation, som beløb sig til 628,2 mio. DKK, og som TV2/Danmark A/S skulle tilbagebetale.

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af beslutningens artikel 1 for så vidt som det i denne bestemmelse er fastslået, at en del af støtten er forenelig med fællesmarkedet. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen ved at vedtage denne del af beslutningen har tilsidesat artikel 86, stk. 2, EF, artikel 87 EF og artikel 88 EF samt den protokol om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne, som er knyttet til EF-traktaten.

Sagsøgerne har anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 87 EF og 88 EF, idet den efter at have fastslået, at støtten udgjorde ny støtte, alligevel fandt, at denne støtte (bortset fra det beløb, som den anså for overkompensation) var forenelig med fællesmarkedet, selv om den skulle have fastslået, at støtten som helhed var ulovlig som følge af manglende anmeldelse.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 86, stk. 2, EF, artikel 87 EF og artikel 88 EF samt protokollen, idet den har fastslået, at TV2's omkostninger som helhed vedrører public service-forpligtelser og derfor kan finansieres af staten, på trods af, at TV2's public service-forpligtelser ikke er tilstrækkeligt definerede. Kommissionen har også tilsidesat de nævnte bestemmelser ved at godkende statsstøtten på grundlag af en undersøgelse af, om TV2 havde søgt »at maksimere indtægterne«, og ved at pålægge sagsøgerne bevisbyrden. Kommissionen har begået en åbenbar skønsfejl, idet den lod beviserne for, at TV2 har underbudt en uafhængig effektiv markedsaktørs priser, ude af betragtning.

Sagsøgerne har desuden anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 86, stk. 2, EF samt protokollen, idet den har godkendt støtten, selv om den selv nærede tvivl med hensyn til TV2's prisadfærd og med hensyn til prisniveauet i Danmark. Kommissionen har endvidere tilsidesat artikel 86, stk. 2, EF ved at undlade at undersøge, om TV2's nettoomkostninger står i et rimeligt forhold til public service-forpligtelserne, og ved at acceptere, at der ikke er nogen — eller i hvert fald ikke en tilstrækkelig — offentlig kontrol i Danmark med TV2's opfyldelse af sine public service-forpligtelser.

Sag anlagt den 11. august 2004 af Centro Europa 7 mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-338/04)

(2004/C 262/96)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. august 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Centro Europa 7 ved avvocati Vittorio Ripa de Meana og Roberto Mastroianni.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af beslutningen om at henlægge sagsøgerens klage af 18. oktober 2001; nævnte beslutning blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 4. juni 2004 fra direktøren for

Generaldirektoratet for Konkurrence og undertegnet af Mensching; skrivelsen blev fremsendt pr. fax den 9. juni 2004 med nr. D(2004)/471.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren under denne sag deltog i juli 1999 i et udbud i Italien med henblik på tildeling af koncession på private telekommunikationstjenester (»radiodiffusione televisiva privata«) på det nationale område med jordfrekvenser med tilsvarende teknik. Sagsøgeren modtog koncession på denne tjeneste »in chiaro« med en varighed af seks år, med mulighed for forlængelse for yderligere seks år. Imidlertid har sagsøgeren indtil i dag ikke kunnet fremføre sin egen transmission »in chiaro«, eftersom sagsøgeren ikke fik tildelt de frekvenser, der tilkom firmaet på grundlag af koncessionen. Aktiveringen af det nationale frekvensområde, som havde gjort det muligt at overholde sagsøgerens forventninger, kunne ikke gennemføres, fordi frekvenserne i henhold til gældende italienske bestemmelser var optaget af tv-selskaber uden koncession, der fortsat har kunnet operere på grundlag af den »overgangsordning«, der blev indført ved lov nr. 249 af 1997. Følgelig har den fortsatte aktivitet udøvet af det tredje net under gruppen Mediaset (Retequattro) umuliggjort liberaliseringen af frekvenserne, hvilket er uomgængeligt nødvendigt, for at sagsøgeren kan påbegynde sine transmissioner, hvorpå der består et krav i henhold til den i sagen omhandlede koncession.

Under sagen tages der sigte på en prøvelse af beslutningen om at henlægge klagen over konkurrenceforvridningen, som skyldes den ovennævnte situation; der ønskes også en prøvelse af beslutningen om at henlægge anmodningen om indgriben fra Kommissionens side i medfør af EF-traktatens artikel 86, stk. 3, da der er tale om foranstaltninger vedtaget til fordel for en virksomhed (RTI), som i Italiens retsorden var blevet tildelt en særrettighed.

Til støtte for sagen påberåber sagsøgeren sig tilsidesættelse af traktatens artikel 82 og 86 samt tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt som sagsøgte

- foretog en overfladisk undersøgelse af den omhandlede klage, idet sagsøgte ikke tog stilling til det principale klagepunkt om forskelsbehandling i forbindelse med adgangen til markedet for tv-transmissioner,
- vedtog den anfægtede retsakt uden herved at tage hensyn til, at de foranstaltninger, som enten blev vedtaget eller undladt af de italienske myndigheder, da disse udelukkede Europa 7 fra markedet for tv-transmissioner, styrkede RTI-operatørens dominerende stilling, og
- undlod at tage hensyn til virkningerne af ikrafttrædelsen af lov nr. 112 af 2004 for sagsøgerens retsstilling. På dette punkt gøres det tillige gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af den almindelige grundsætning om god forvaltningsskik som kodificeret i artikel 47 i charteret om grundlæggende rettigheder.